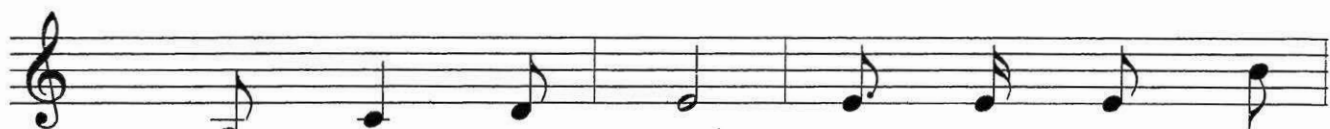

PHẬN LỮ KHÁCH

Huy Hoàng

1. Con đi trên đường trần, thân
2. Xây bao nhiêu mộng đẹp, cố
3. Ai không mong đời mình an
4. Luôn an vui một đời, những

1. phận là lữ khách. Tìm về một quê
2. từng ngày vươn tới. Dù phải chịu gian
3. bình và hạnh phúc. Rồi cả đời long
4. người tin nơi Chúa, Vì Ngài dựng nên

1. hương, nơi không còn khổ đau nước mắt.
2. nan, mong đến ngày trở hoa kết trái.
3. đông, đi kiếm tìm ở nơi không có.
4. ta, luôn giữ gìn chờ che năm tháng.

1. Nhưng thân phận con người, con bao
2. Nhưng trên trần gian này, khi lá
3. Khi xa lìa Chúa Trời, con xa
4. Cho ta tràn phúc lộc, cho ta

1. lần lạc bước đi hoang. Khấn xin Ngài thương
2. vàng còn ở trên cây, lá xanh lại rơi
3. nguồn hạnh phúc an vui. Tháng năm đời xết
4. được sự sống vinh quang. Thế gian là quán

1. tình mà dẫn con vượt qua biển đời.
2. rụng, chẳng có ai vượt hết oan khiên.
3. lại, tựa cánh chim lạc mất đường về.
4. trọ, chẳng có chi bền vững đời đời.

ĐK: Đây xác hồn của con, tất cả trong tay của Ngài.

Xin Chúa cứ dùng con, để phục vụ chương trình của

Chúa. Tất cả đời của con, dâng cho

Ngài không giữ lại gì. Để con nhẹ bước

đi, đi trên đường về tới quê Trời.